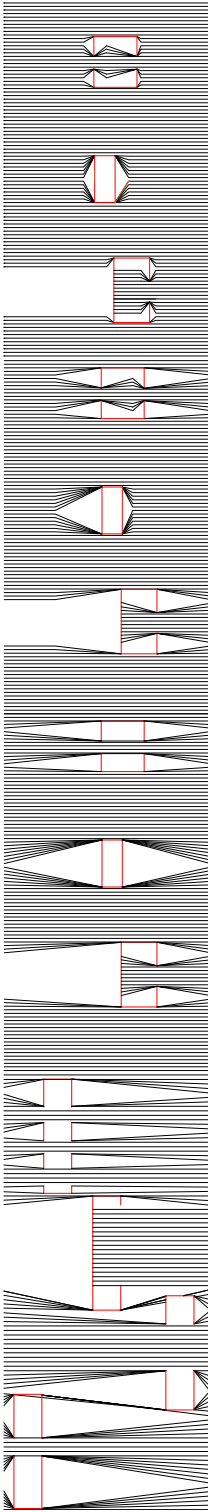

צילום לעיוורים

תפיסה מרחבית כללית

הגדרה של תכנון:
ארגון המרחב על פי היחס שבין האובייקטים בחלל תחת תפיסה של חושים

אוריינטציה מרחבית

תהליך הכנת מפה קוגניטיבית של הסביבה יחד עם היכולת למקם את עצמך בחלל

למה דווקא עיוורים?

אומרים שחוש הראייה שלנו הוא החוש המפותח והחז - האמנם?
אנו מתכננים לרוב על פי חוש הראייה. עניין אותי לחקור את תפיסו המרחב שלנו במנותק מחוש הראייה ולכן פניתי לחקור את עולמם של העיוורים.

בנת עולמו של העיוור

חלוקה המרחב לשניים:

Proximal space ..

מרחב סמוך, לדוגמא,
מכשולים שונים (רצפה,
טקסטורה, עלייה,
ירידה, מישוש)

Extent space ?

תפיסת המרחב בכללותו
ולא כמקרה פרטני

מישוש

"אני מרגיש זרם אוויר"

ריח

"מבחין בין חללים ויודע מה
הפונקציה שלהם לפי הריח"

שמיעה

"בעזרת השמיעה אני מבין את
גודל החלל"

מסקנה:

כיום הפתרונות הקיימים הם הנגשת המציאות הוויזואלית.
אותי עניין התכנון לכתחילו על פי החושים שמחודדים אצל האדם העיוור.

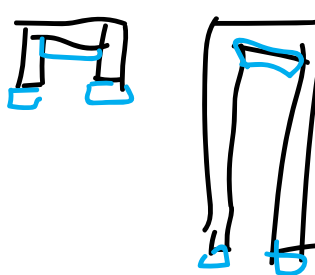
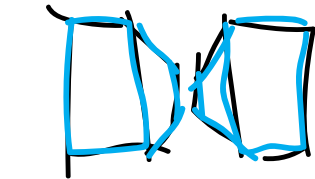
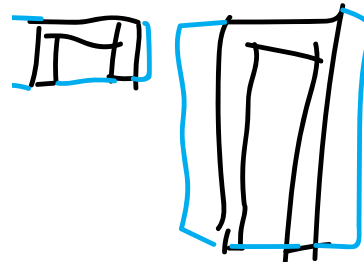
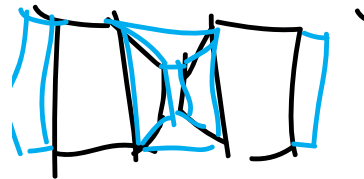
שני העקרונות שהנחו אותי בעבודתי

קונטרס

נגטיב

תפיסה חושית

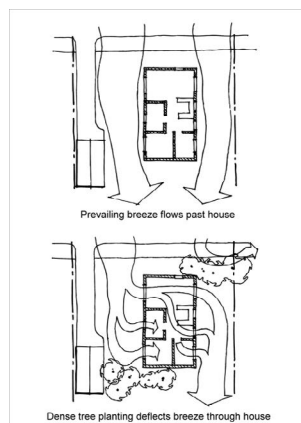
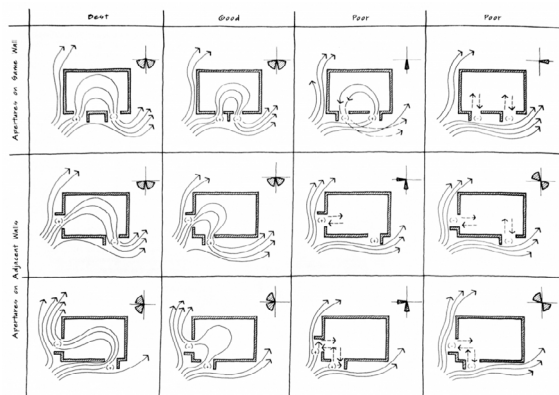
תפיסה וויזואלית

חקר חסנתגות של זרימת אוויר

מסקנות

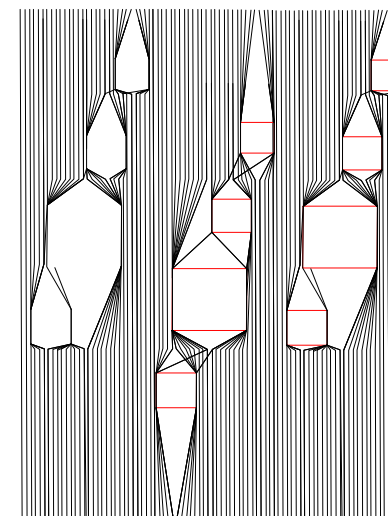
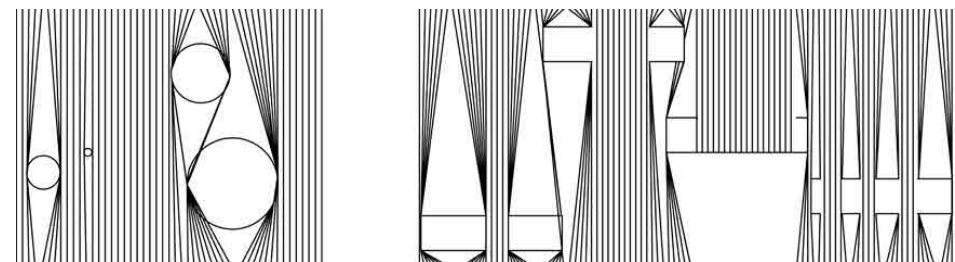
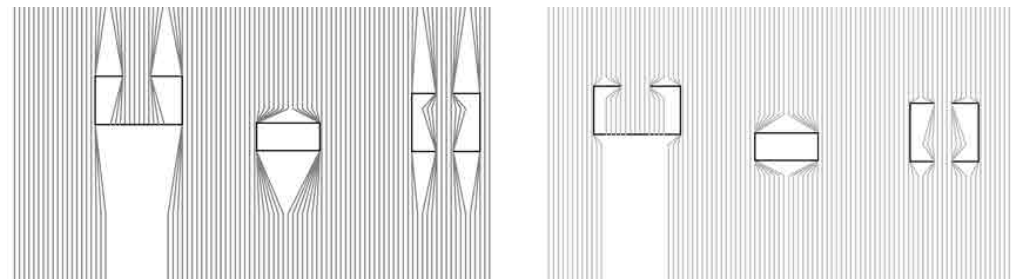
לרוב אוויר שואף לחזור למסלול, גם במידה והוא פוגע באובייקט מסויים.
חיכוך רב יותר של האוויר עם הסביבה שלו - מחמם את האוויר וכתוצאה מכך הוא זורם מהר יותר, והלחץ שלו עולה.
האוויר נע מאזורי לחץ גבוהה לאזורי לחץ נמוך יותר - מנהרת אוויר.

בחירת חוש חמישה כמוביל בהכנון

זרימת אוויר היוצרת חללים בהתאם לעוצמה שלה ובהתאם לאובייקט בו היא פוגעת.

זרימת אוויר חזקה יותר תייצר טווח "ראייה" גדול יותר.

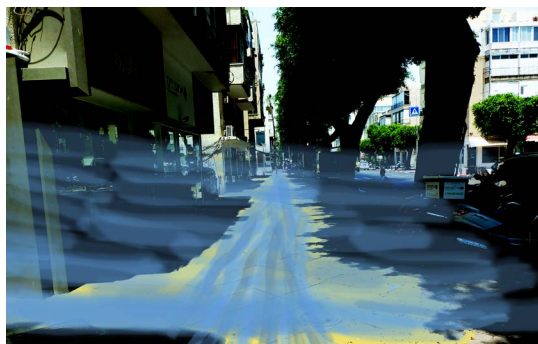

מיפוי זרימת אוויר

מיפוי האתר מתוך תפיסת המרחב של עיוור

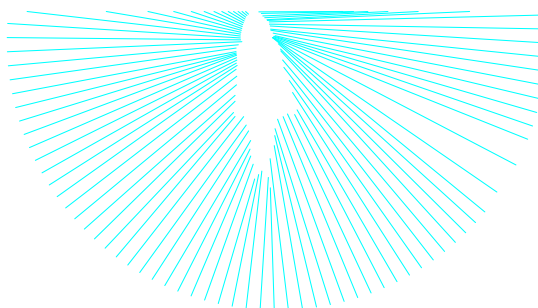
כיווני זרימת האוויר

אור כנתיב

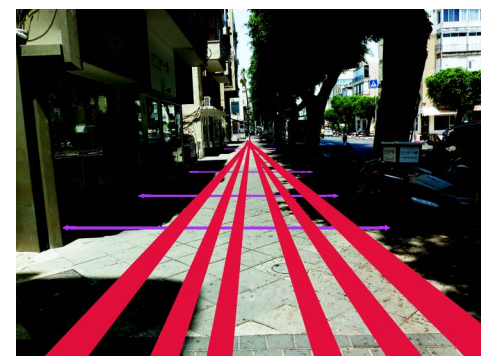
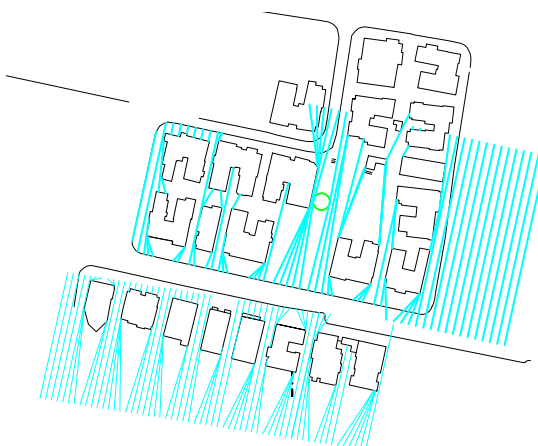
נגטיב

ריחות

התנהגות זרם האוויר

תנועה אופיינית של הולכי רגל

פרוגרמה

בית ספר לצילום לעיוורים

אלמנט חזותי שבו ניתן להדגיש את הדיון על המציאות הוויזואלית.
מציאות בה חוש הראייה נתפס כחוש החזק ביותר.

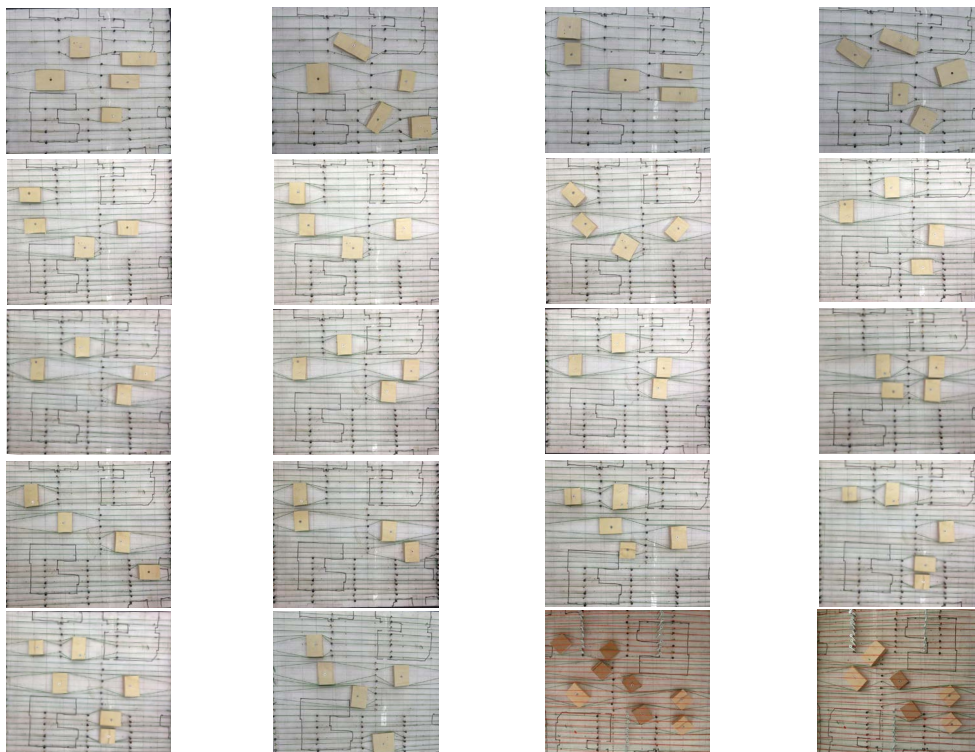
מידום חללים-

חלל	קומה	מידום
ספרייה	1	יביל ספרים רגילים וספרים חלל ומחזים
מנהלה	1	אזור קבלה, חלל פרטי למרצים וחצר צמוד
כיפס לימוד	1	אזור לימודי עיוני בלבד. חלל לשיעורי טאוריה על מולדות הצילום, מכניקת הצלמה ועוד
חדר חושך	1	חלל לימודי נוסף בו הסטודנטים יחלדו כיצד לסתם סרטים בשחור לבן - בחלל זה האמגר האמיתי של הסטודנטים הוא הרגישות שלהם לחבדתי האור.
מרחב פנאי	2	אזור פנאי לסטודנטים בזמן ההפסקות
סטודיו אור יום	2	סטודיו עם חלונות הנועד לצלם באור טבעי. בחלל זה כמו בשאר הסטודיואים הסטודנט יקבל הנחיה פוך כדי פעולה, החלל עצמו יחלק ל-2 כך כל צוות של 5 יערוך אם שוט הצילומים פוך שהם מתחלפים ביניהם.
סטודיו תצוגה	2	סטודיו שנמצא מחוץ לחלל חוגדר - סטודיו שימנהל על אחת התרפסות ולעיתים בגן ויגר ובסיוורים מחוץ לתתם. בסטודיו זה הסטודנטים ילמדו כיצד לצלם ללא יתנאי מעבדה.
סטודיו אטום	2	סטודיו שפונה רק לסנים המבנה, כלומר ללא אור טבעי - שליטה מלאה על האור, בחלל זה הסטודנטים יתנסו בצילומי פורטרטים, בחלל זה המנהל שוג של שיעור מעשי - המורה מסביר ובו בזמן הסטודנטים מבצעים. החלל עצמו יחלק ל-2 כך כל צוות של 5 יערוך אם יערוך הצילומים פוך שהם מתחלפים ביניהם
גלריה A	2	הגלריה שמצא בחלל בקומה השנייה והשלישית על מנת להיבדל מסאר חנויות הרחוב. בחללים אלו יציגו הסטודנטים את עבודתיהם. עבודות חלל מימדיות לצד תמונות דו מימדיות
גלריה B	3	חלל גדול יחסית שביכולתו להכיל את כל תלמידי בית הספר. בחלל זה הסטודנטים יקבלו הרצאות במחוזי הצילום מאמנים עיוורים ואמנים לא עיוורים
חלל הרצאות	3	בחלל זה הסטודנטים מפמחים את מפגשיהם לתמונות חורשיהם מלת מימדיות.

אזור ציבורי
אזור פרטי

מודל 1- קונסטטואלי

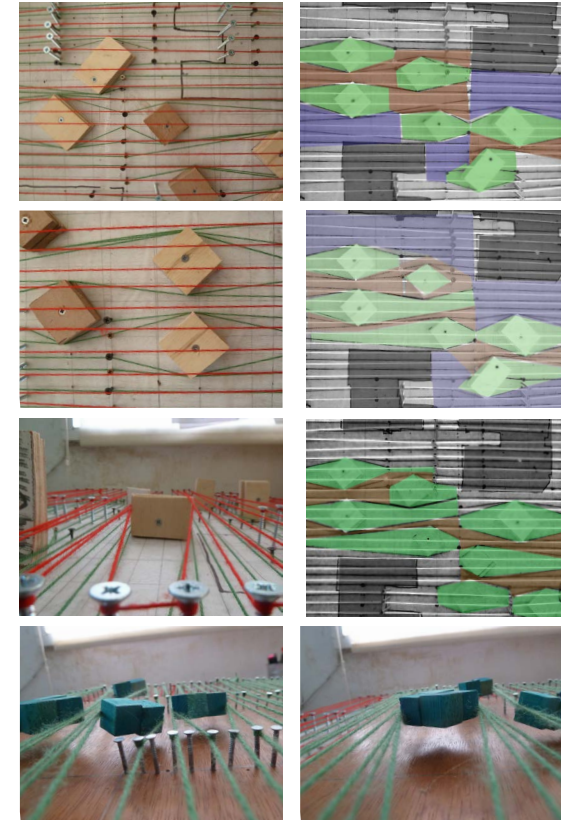
החוסים מדמים את זרימה האוויר בעוצמות שונות. שינויי כיווני הזרימה הם אלו המעידים בפני העיוור על הימצאות אובייקטים לפניו.

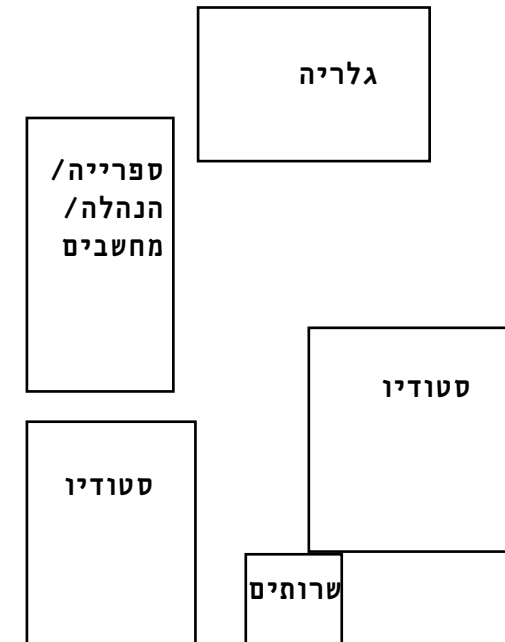
מודל 2 - סופי

שלבי תכנון:

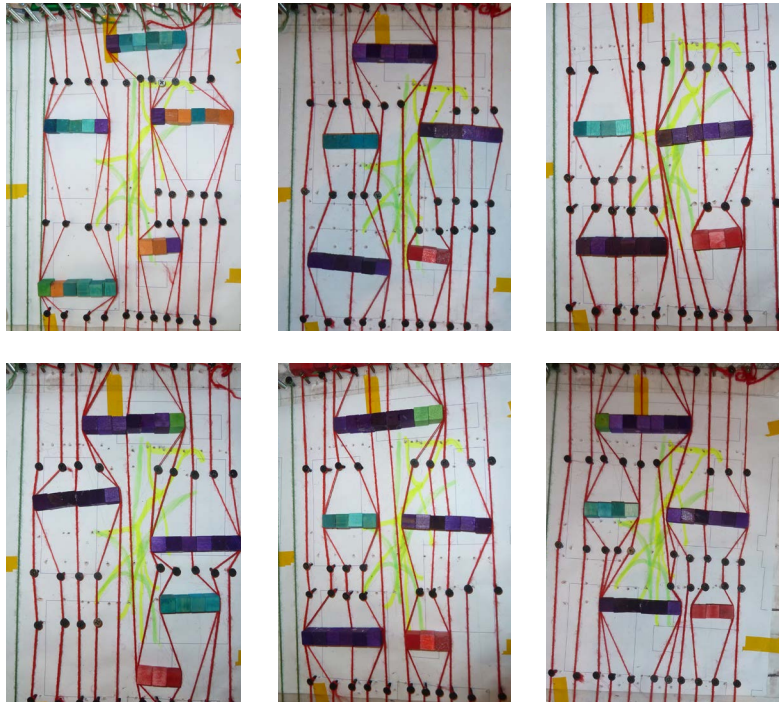
1. תכנון ראשוני "יבש" - תכנון מערכת היחסים שבין החללים השונים ללא התייחסות לסביבנ מבחנית זרמי אוויר.
2. הצבת החללים בסביבה - כאשר ההתייחסות המרכזית היא לכיווני זרימת האוויר.
3. בדיקה של יחסים שונים בין האובייקטים במרחב ואופן השפעתם על זרימת האוויר.
4. בחירת שלוש תוכניות.
5. תכנון התנועה במרחב.
6. עקרונות לתכנון:
 - חפיפת חללים
 - מעברים (פנימי, אמצע, חיצוני)
 - מרפסות - כחלק מהחלל או נושק לו.
 - תנועה
 - וויסות האוויר

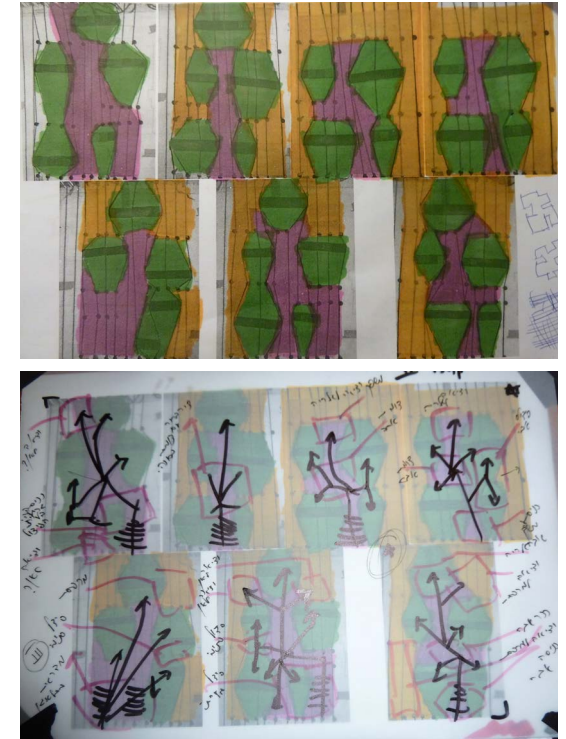
1. תכנון ראשוני "יבש" - תכנון מערכת היחסים שבין החללים השונים ללא התייחסות לסביבת זרמי אוויר.

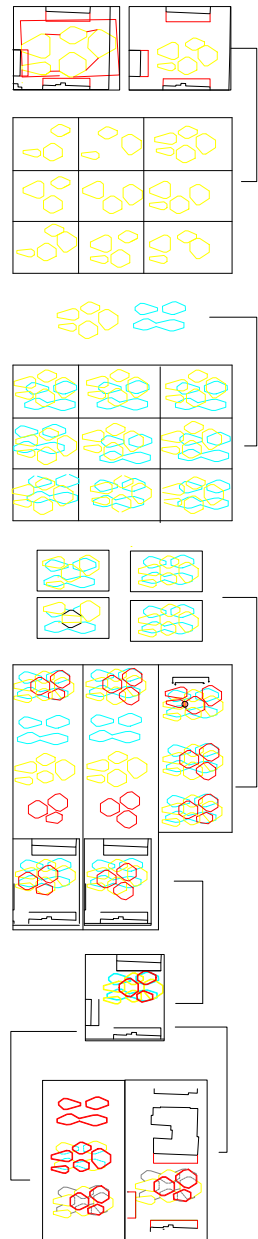
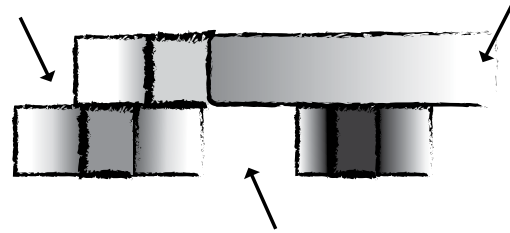
2. הצבת החללים בסביבה - כאשר ההתייחסות המרכזית היא לכיווני זרימת האוויר.

3. בדיקה של יחסים שונים בין האובייקטים במרחב ואופן השפעתם על זרימת האוויר.

4. בחירת 3 תוכניות

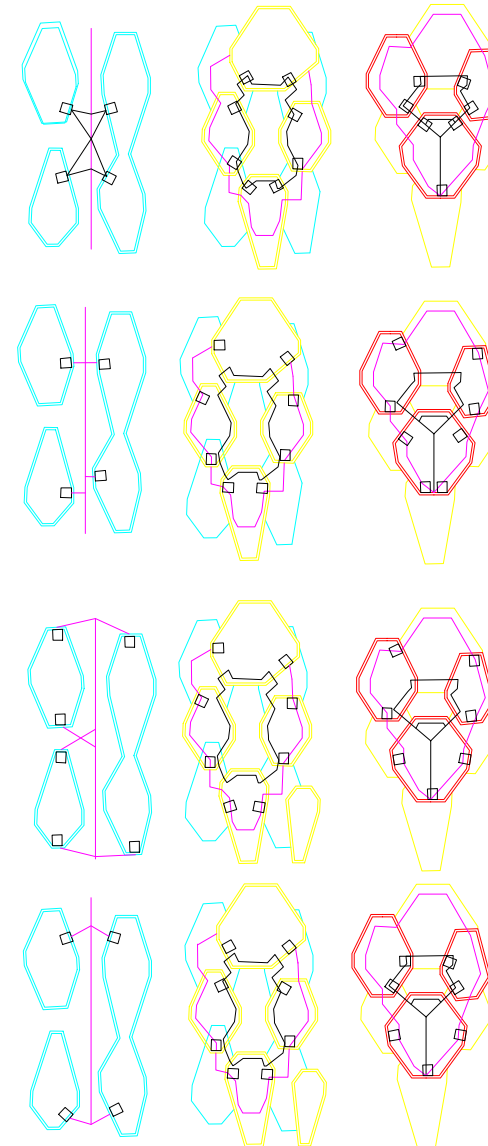
5. תכנון התנועה במרחב

תנועה אורייזונטלית:

מפלס 1 - קומת מעבר לגן- פתיחת שביל גישה גדול יותר המאפשר לכלל הציבור להשתמש בגן ולחוות את מבנה הציבור. במרכז ציר הגישה יש "ככר" מרכזית אליה מופנים כל הפתחים בקומה. מפלס 2 - תנועת תפירה- כניסה ויציאה מחצאי חללים. תנועה קרובה למפתח שבין כל הקומות. שינויי זרימת אוויר בין חלל פנימי וחלל חיצוני. מפלס 3 - עובד כמו המפלס השני.

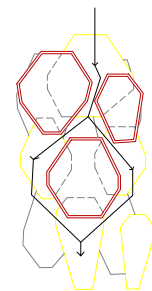
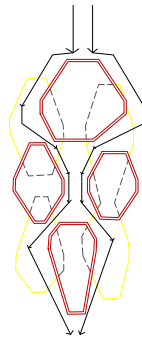
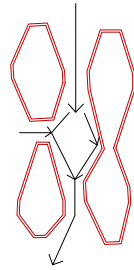
תנועה ורטיקלית-

בין כל המפלסים יש קשר שנעשה על ידי מפתח גדול שמקשר הן מבחינת זרימת אוויר והן מבחינת שמיעה את כלל הקומות. עצם הליכתו של העיוור בצמוד למפתח מאפשר לו להפנים את האוריינטציה של כל הקומות.

6. וויסות אוויר

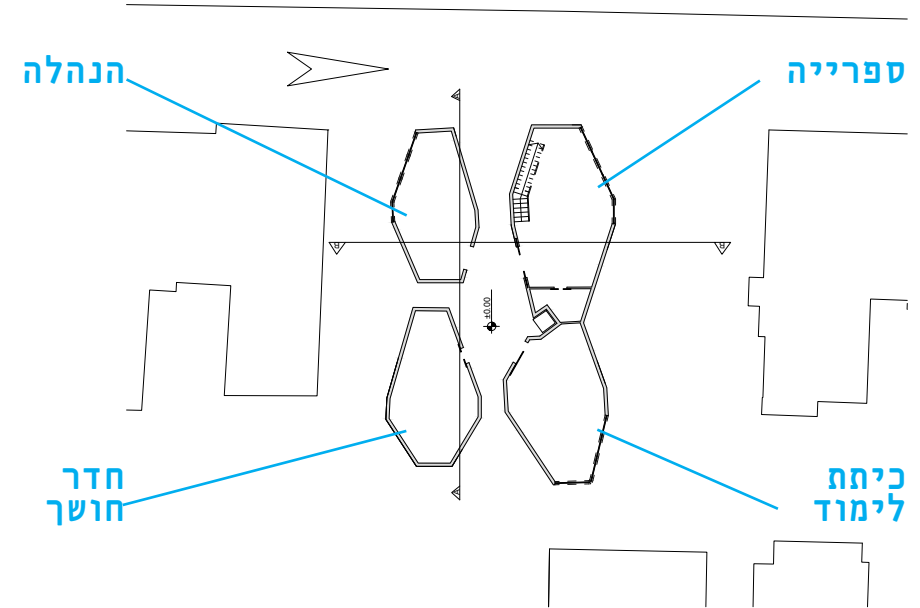
ע"י המבנה עצמו: פתחים קבועים

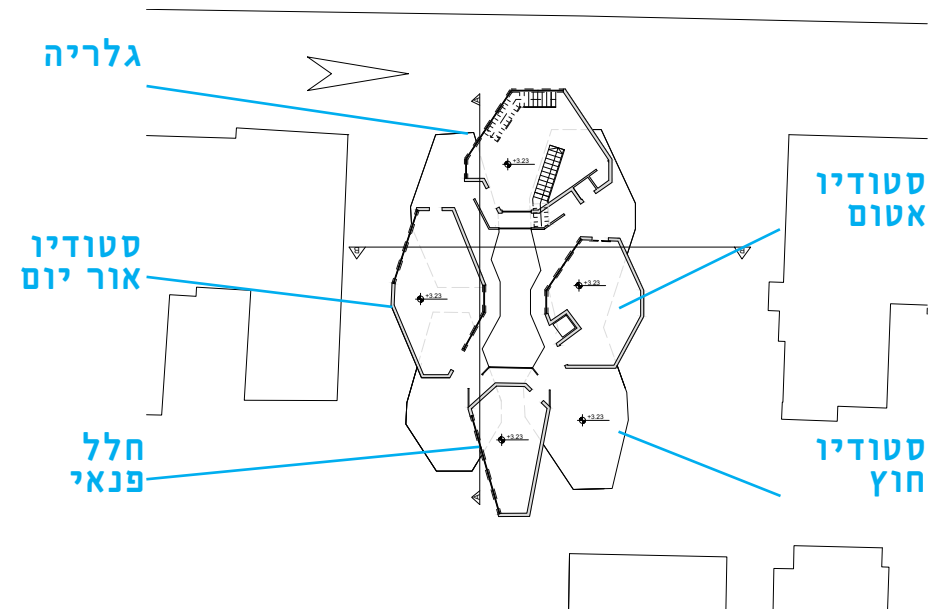
ע"י משתמשי המבנה: תריסים

בכל חלון יותקנו תריסים בעזרתם יוכלו המשתמשים להגביר/להחליש את "קונטרסט" האוויר.

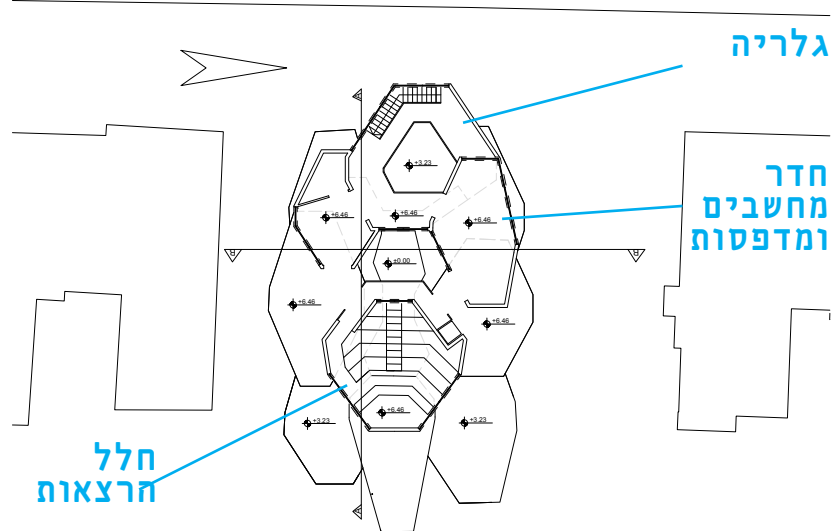
תוכנית מפלס 1

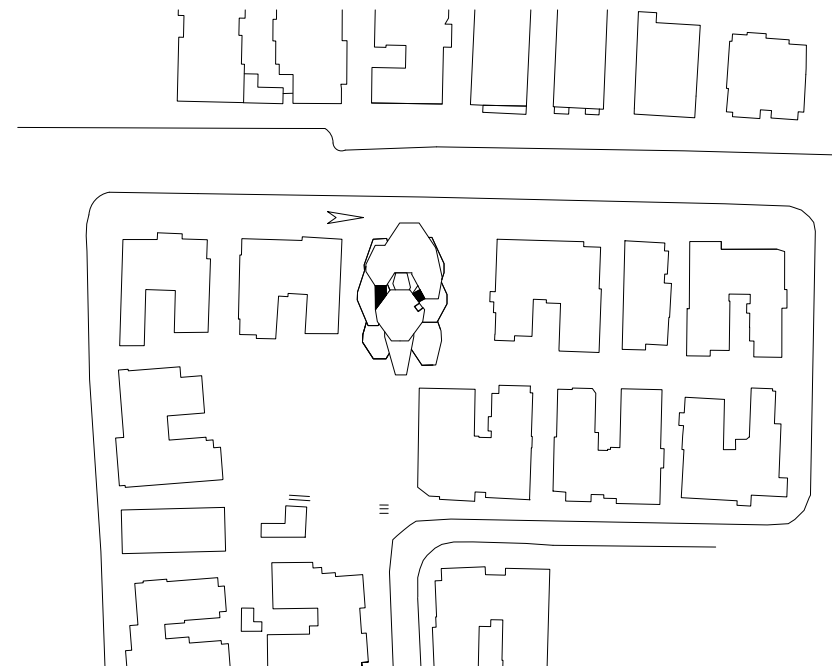
תוכנית מפלס 2

תוכנית מפלס 3

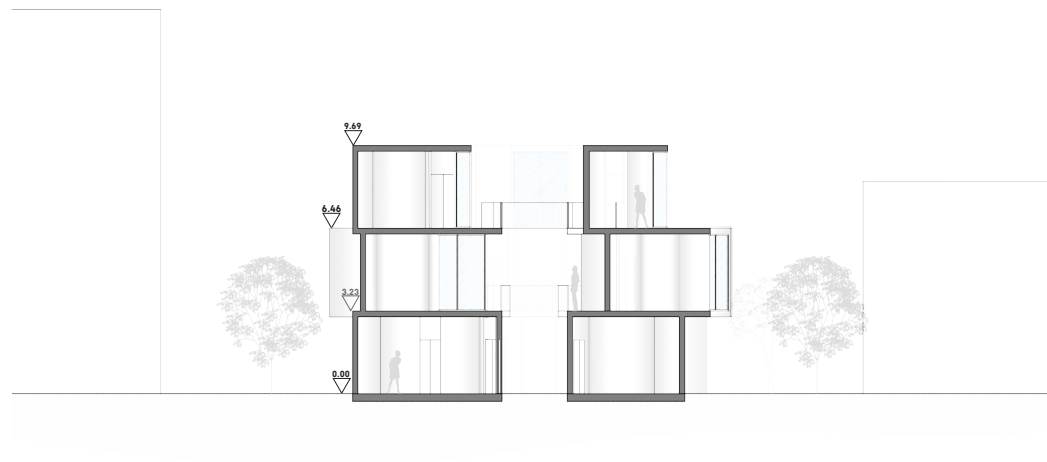
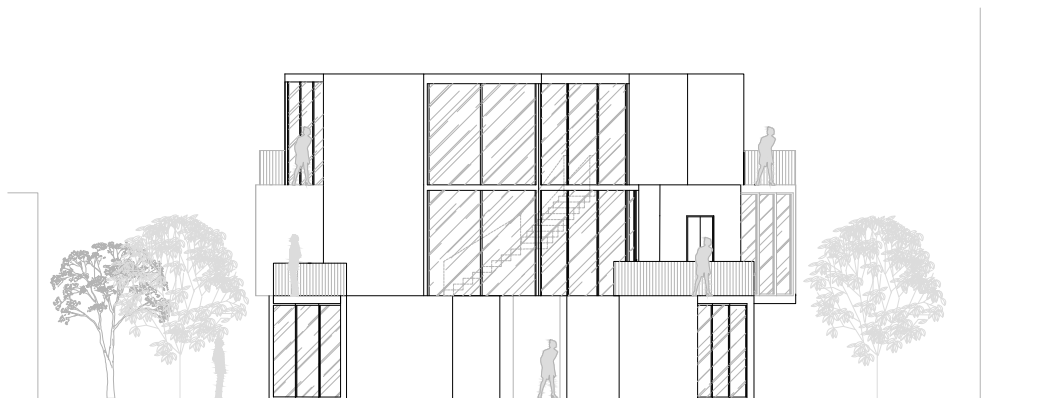

תוכנית מפלס גגות

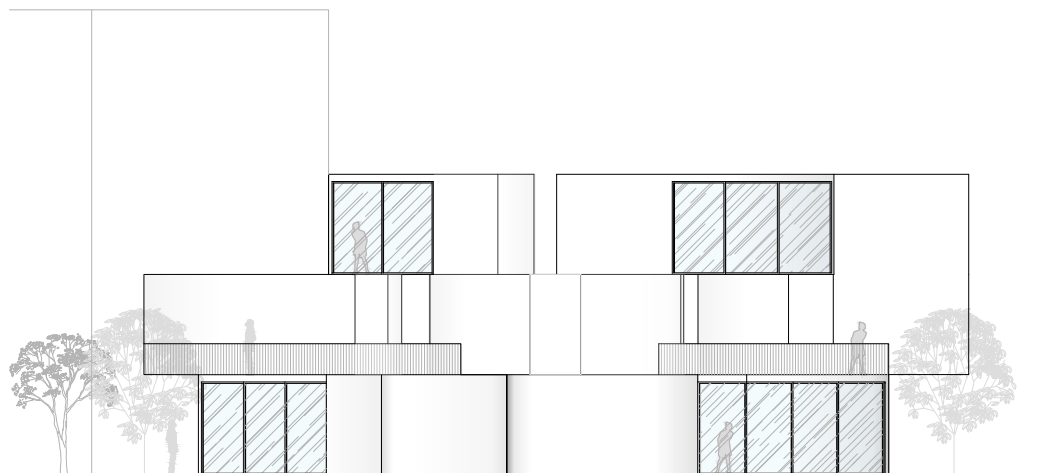

חתך B-B

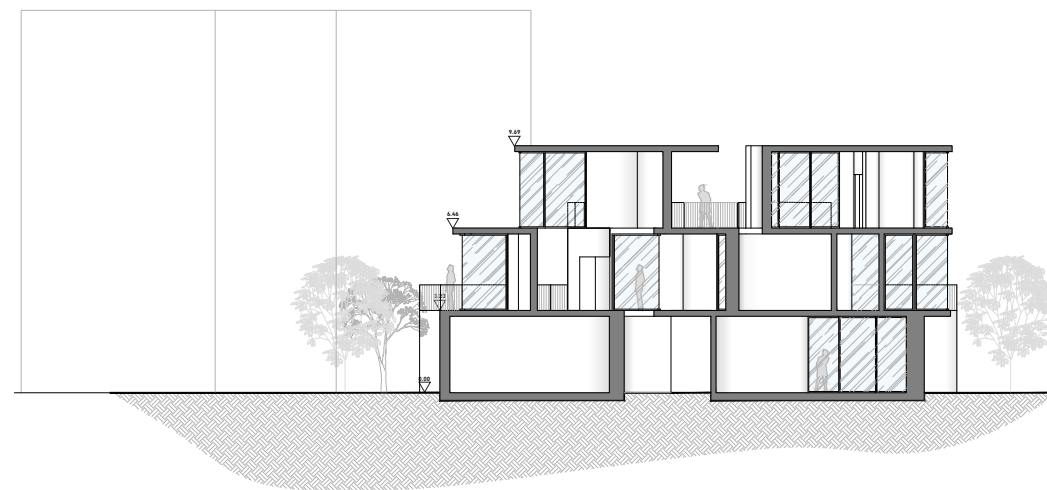
חזית מערבית

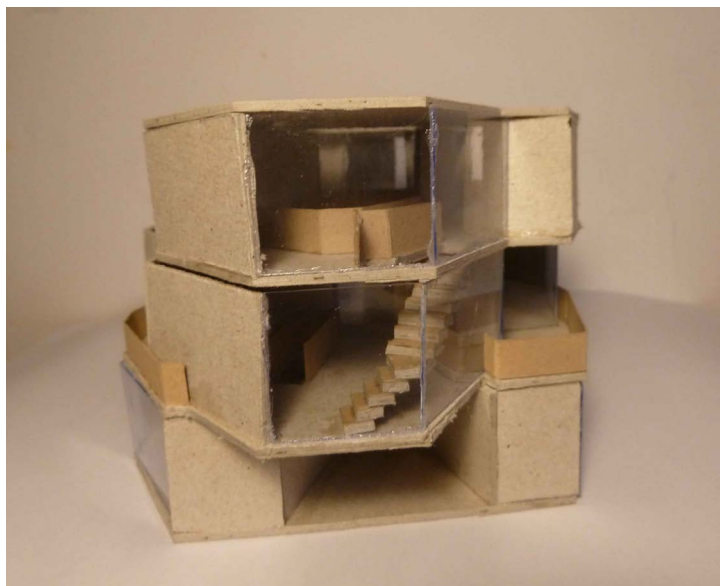
חזית צפונית

חתך A-A

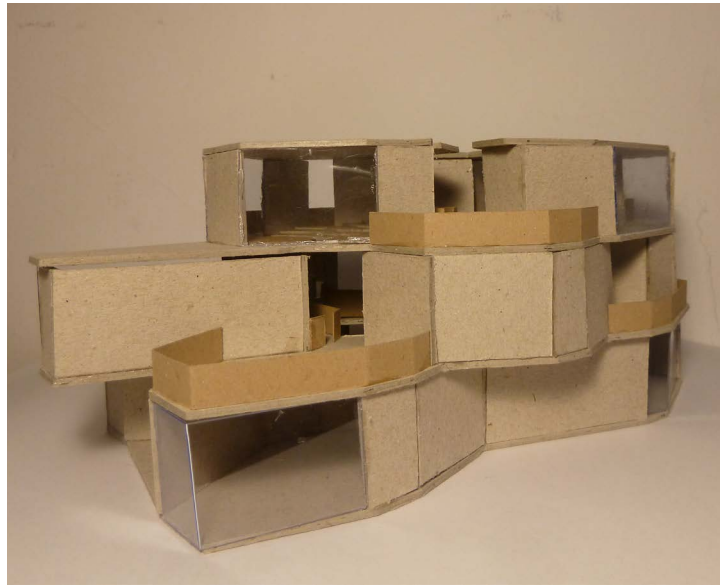
חזית מערבית

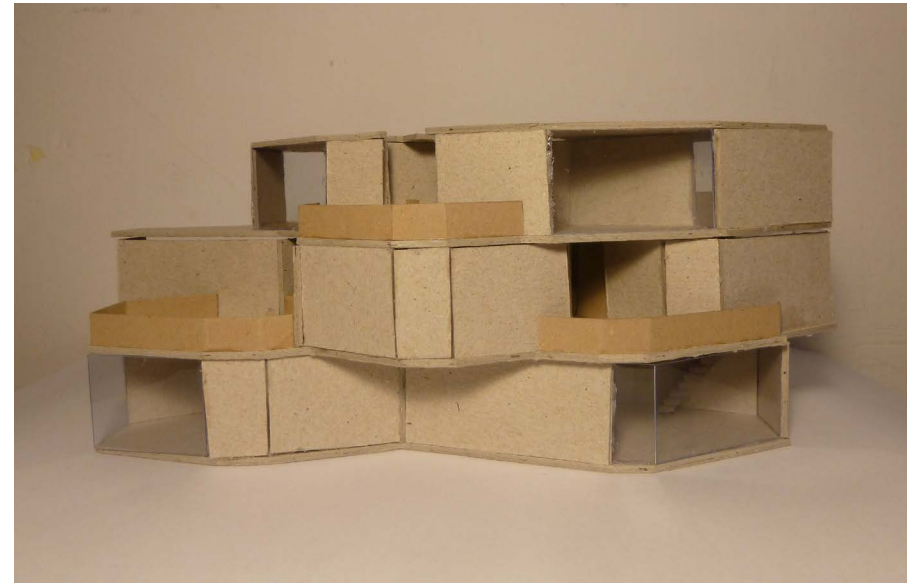
חזית מזרחית

חזית צפון מזרחית

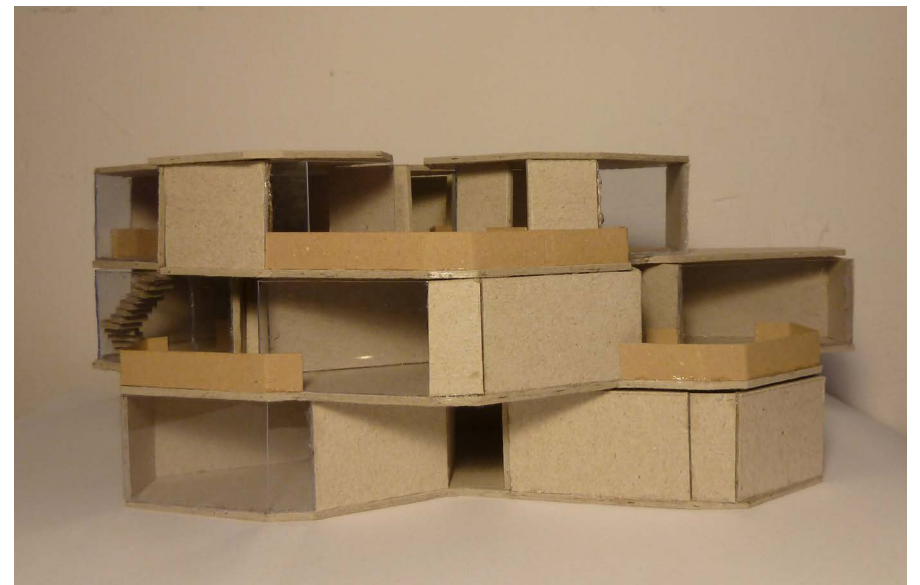
חזית צפונית

חזית צפון מערבית

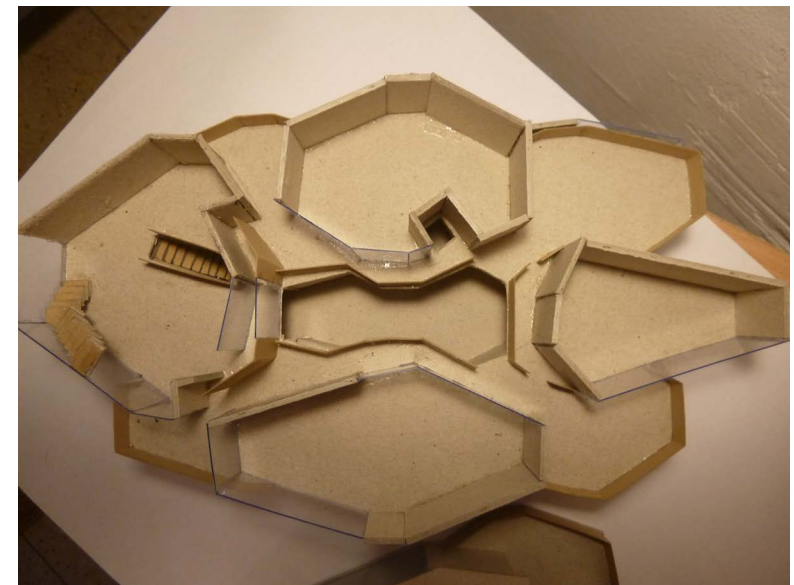

חזית דרומית

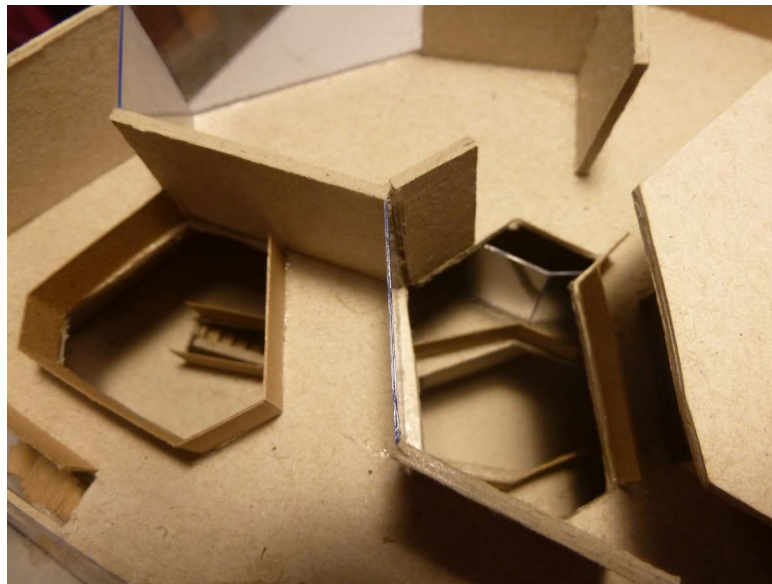

מפלס 2

תקריב ממפלס 3

תקריב ממפלס 2

תקריב לגלריה

תקריב ממפלס 2

